క్రైమ్ బిస్కట్ బాక్స్

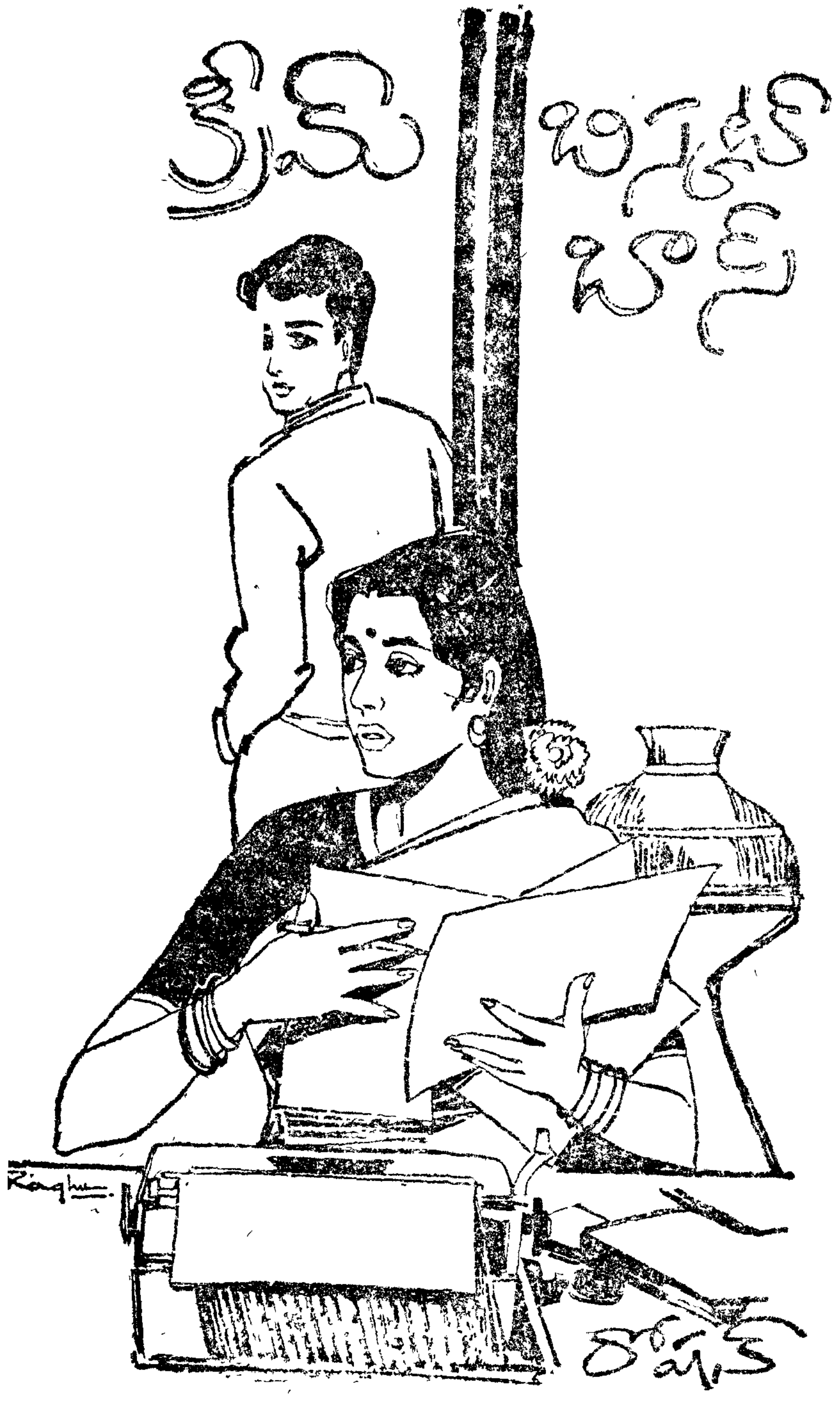

'బాస్ వున్నారా?'

సీరియస్‌గా టైపు చేసుకుంటున్న లత మాటలు వివ్పించటంతో తలెత్తి చూసింది.

గ్రేకలర్ సూటులో హుందాగా నిల్చుని వున్నాడు ఆ యువకుడు.

అతను యిందాక అడిగింది టైపు చేస్తున్న శబ్దంలో వినలేదు కాబట్టి అడిగింది నవ్వుతూ

'ఏం కావాలి మీకు?' అని.

'మీ బాస్ ... అదే రాజగోపాలరావు గారు...'

'మీ పేరు...' లత సందిగ్ధంగా అడుగుతుండగనే పూర్తిచేశాడు అతను.

'రమేష్!

'హాఁ! బాస్ ఏదో అర్జంటు పనుండి బయటికెళ్ళారు. కాని వెళ్లేటప్పుడు మీ గురించి చెప్పారు. రావడానికి పదిహేను నిముషాలు పడుతుందట. కొంచెం వెయిట్ చెయ్యాలి మీరు. ఈలా కూర్చోండి.'

తన టేబుల్‌కు ఎదురుగావున్న కుర్చీ చూపించింది లత.

'థ్యాంక్యూ!' అంటూ కూర్చున్నాడు అతను.

అతను కూర్చోగానే లత మరీ టైపు చెయ్యడంలో నిమగ్నమై పోయింది.

రమేష్‌కేం తోచలేదు.

చుట్టూ చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

లత వున్నగది పర్సనల్ సెక్రటరీకి వున్న ప్రత్యేకమైనగది. చాలా చిన్నది. ఓ వైపు పెద్ద బీరువా. అందులో ఫైళ్లన్నీ నీటుగా సర్దివున్నాయి. యింకో వైపు పార్టీషను చేసినట్లు బ్లూ కర్టెను వేసివుంది. ఎదురుగా అటువైపు పెద్ద కిటికీ. కిటికీలోనుండి చూస్తే బయట అంతా కన్పిస్తుంది.

తలత్రిప్పి యిటుచూస్తే క్లర్కు రామనాథం సీటు, హెడ్‌క్లర్కు రమణమూర్తి సీటు...లేడీ టైపిస్టు ఏంజిల సీటు... మిగతావాళ్ల సీట్లన్నీ కన్పిస్తాయి.

వాళ్లందర్నీ ఒక్కొక్కళ్లనే పరిశీగా చూసేశాక కళ్లుత్రిప్పి లతవైపు చూశాడు రమేష్.

ఎదురుగ్గా ఓ మనిషి వున్నాడన్నమాటే మర్చిపోయి టైపు చేసుకుపోతూ వుంది లత.

సన్నగా పొడుగ్గా తెల్లగా వుంటుంది లత. కోలమొహం.

మరీ అంత పెద్దది కాకపోయినా మరీ చిన్నవికూడ కాని కన్నులు. చిన్న నోరు. లేత పెదవులు. తెల్లటి దేహచ్ఛాయ. దేహచ్ఛాయలో కలిసిపోయేట్లున్న లైట్ క్రీమ్ కలర్ చీర వేసుకుంది. అదే మ్యాచింగ్ జాకెట్టు. కీబోర్డు మీద సన్నగావున్న వ్రేళ్లు సున్నితంగా కదులుతున్నాయి.

లతనే పరిశీగా చూస్తున్న రమేష్ లత కళ్లెత్తేసరికి వులిక్కిపడ్డాడు.

తన వులికిపాటును గమనించిందో లేదో గాని చిన్నగానవ్వి, 'ఒన్‌మినిట్ ప్లీజ్!' అంటూ లేచి కర్టెనుకు అటువైపు వెళ్లింది లత.

వెళ్తున్న లతనే చూస్తున్న రమేష్‌కు పెద్దగా, ఫ్యాషన్‌గా చుట్టిన లత సిగ

అందంగా కన్పించింది.

వెళ్ళిన అయిదు నిముషాలకు తిరిగి వచ్చింది లత.

లత చేతిలో వో చిన్న గాజుప్లేటు— యింకో చేతిలో జ్యూస్‌గ్లాసు వున్నాయి.

ఆశ్చర్యపోయాడు రమేష్!

'ప్లీజు టేకిట్!' అంటూ టేబిల్‌కు అటు చివర పెట్టింది.

తను ఆఫీసు పనిమీద యిక్కడికివస్తే యిలా...యింత అందమైన అమ్మాయి ముందు...ఆ అమ్మాయి చేతుల్తో ఆతిథ్యం.

బాగానే వున్నా సందిగ్ధంలో పడ్డాడు రమేష్.

యింకా సందిగ్ధంలో వుండగానే యింకో సారి హెచ్చరించింది లత.

'పదిహేను నిముషాలైపోయింది. బాస్ యింకా రాలేదు యిక వచ్చెయ్యొచ్చును కుంటాను. అంతవరకు యివి తినుకుంటూ వుండండి.'

ఈసారి లత మొహంలోకి యింకా పరీక్షగా చూశాడు రమేష్!

అందులో తను ఆశించిన ఆప్యాయతేం కన్పించలేదు.

అదేదో డ్యూటీచేస్తున్న భావం తప్ప యింకేంలేదు.

పెట్టినవి తినకుండా తన వైపలా చూస్తున్న రమేష్ అంటే కొంచెం చిరాకేసింది లతకు.

'యిలా...ఎవరెస్ యిక్కడకు వచ్చిన వాళ్ళందరికీ యిచ్చి ఆఫర్ చేస్తుం టారా?'

'అబ్బే! లేదండీ! మీకోసం ప్రత్యేకం' నిజమే అయినా చెప్పే విధానంలో కొంచెం వ్యంగ్యం తొణికిసలాడింది.

అంత పెడసరపు జవాబుకు కొంచెం కలవరపడ్డాడు రమేష్. మారు మాట్లాడ కుండా ప్లేటువైపు చూశాడు.

చాక్‌లేట్ క్రీమ్ బిస్కట్లు!

సున్నితంగా ఒక్కొక్కటే తీసుకున్నాడు.

లత మరో వైపు చెయ్యడంలో మునిగి పోయింది.

కాని ముందులా కాకుండా ఈ సారి మధ్య మధ్యలో తననుకూడ గమనిస్తున్న దేమో అన్న అనుమానం వేసింది.

జ్యూస్ పూర్తి చేసేలోగా బాస్ వచ్చారు.

క్రీమ్ బిస్కట్ బాస్

రమేష్‌ను చూస్తూనే ఆప్యాయంగా వచ్చి షేక్‌హ్యాండ్ యిచ్చారు.

బిస్కట్లు, జ్యూసూ యిచ్చి తన అతిథిని సత్కరించిన లతవైపు మెచ్చు కోలుగా చూశారు.

తర్వాత తనకంటే వో నాల్గు అంగుళాలు పొడుగ్గా వున్న రమేష్ భుజాంచుట్టూ ఆప్యాయంగా చెయ్యేసి లోపలికి తీసికెళ్లి పోయారు.

వాళ్ల ఆప్యాయతకు కొంచెం ఆశ్చర్య పోయినా చిన్నగా నవ్వుకుంది లత.

ఆ రోజు ఆదివారం.

మధ్యాహ్నం పూట మరీ ఖాళీగా వుం టుంది కాబట్టి ఆసలేం లోచలేదు.

లిటిల్ ఆనంద్‌లో మంచి హిందీ పిక్చరువుంటే వెళ్లాలని నిర్ణయించు కున్నారు ప్రేండ్సందరూ.

పొడవైన తన నల్లని జడను రబ్బరు బ్యాండ్లు పెట్టి, చిన్న జరీ అంచువున్న వెంకటగిరి ఆకుపచ్చ చీర కట్టుకొని, చాల అందంగా తయారైంది లత.

సుశీల, ప్రభ — లత ఫ్రెండ్స్.

ఓం నమః శివాయః

కం. పందు ముత్తైదువను వల్కుమన్న
పాతివ్రత ప్రభ ప్రజ్వలించి ప్రకటించెదన్
పిల్లలను గన్నతల్లినన్న
పీతాంబరాభరణాలొల్ల లావణ్యా.

కం. పుట్టుట గిట్టు టేగదన్న
పూలు పరిమళం లేని ముదువరుముదితల్
వ్వ, ప్రకృతి ధర్మంబిదేమొ
వృద్ధ్యప్రబంధులు, గ్రంధలు పఠించ
లేనిదుఖినీ.

కం. పెంకుటింట్లో పెన్నిధున్నదన్న
పేదలకు పెద్దమేడలొద్దు, గుడిసిగదన్న
పైమెరుగుయి పెద్దలకన్న
వాగరుగ్రక్కు దనికులకు లొభత్వ లేల్ల
లికల్

కం. పోవునే పుట్టుక బుద్బుల్
పొడరద్దిన పోవునే లబ్బుల లోభత్వముల్
సందులకేల సుగంధము
మహాస్వాప్నదకవనమని నిందింతురునిధుల్.

—రచయిత్రి: శ్రీమతి సరస్వతి గిరి

బి. యస్సి. వరకు ఒకటే కాలేజీలో కలిసే చదివాడు.

లతకు అంతకంటే ఎక్కువ చదవా లన్పించ లేదు.

ఉద్యోగం చెయ్యాలన్పించింది.

ఎందుకో ఉద్యోగంలో వున్నంత గ్లామర్ చదువులో లేదనిపించింది.

బి. యస్సి. పాసైన మరుక్షణం నుంచి రికమెండేషనులో ఆఫీసులో పర్సనల్ సెక్రటరీగా చేరిపోయింది.

సుశీలకు యం. యస్సి. లో సీటురాలేదు. యం. ఏ. ఫిలాసఫీలో సీటు యిస్తామన్నా చేరాలన్పించలేదు. బోర్ అన్పించింది.

యింట్లో ఖాళీగా వుండటం యిష్టం లేక నర్సరీ స్కూల్లో టీచరుగా చేరింది.

యిక ప్రభ ముగ్గురన్నయ్యలకు ఒక్కతే చెల్లెలు.

వాళ్లకు తమ చెల్లెలు డాక్టరు అవ్వాలని మహాకోరికగా వుండేది. సీటు రాకపోయేసరికి కనీసం పి. హెచ్. డి. డిగ్రీ తీసుకునైనా డాక్టరు కావాలని అభిలాష.

తనకు యిష్టమున్నా లేకపోయినా యం. యస్సి. లో జాయిన్ అయ్యింది.

లత స్వతహాగా కాస్త అల్లరిది.

తన ముందునుంచి పోయిన ప్రతి మనిషిని కామెంట్ చెయ్యకుండా వదిలి పెట్టదు, అందంగా వున్నా లేకపోయినా ఏదయినా సరే.

ప్రభ కామెంట్ చెయ్యకపోయినా లతకు సహాయంగా వుంటుంది. చెప్పిన ప్రతిదాన్నీ చిరునవ్వుతో ఆమోదిస్తూ వుంటుంది.

సుశీల అన్నీ విని సున్నితంగా నవ్వేస్తూ వుంటుంది.

థియేటర్లోకి వెళ్లి కూర్చున్నారు.

లైట్లు ఆరిపోయాయి.

న్యూస్ రీల్ ఏదో చూపుతున్నారు.

తమ ముందు సీటులోని బెల్‌బాటమ్స్ యింగిలి కాలేజీ స్టూడెంట్లు సీద చిన్నగా కామెంట్లు చేస్తూ, ఉత్సాహంగా కబుర్లు చెపుతూ వుంది లత.

వున్నట్టుండి తన ప్రక్కనున్న ఖాళీ సీటులో ఎవరో అతను వచ్చి కూర్చోవ డంతో తన స్వేచ్ఛకు ఆటంకం కలిగినట్లు కొంచెం విసుక్కుంది లత.

పిక్చరు మొదలు పెట్టారు.

కొంచెంసేపు మౌనంగానే వున్నా తర్వాత

వుండలేకపోయింది లత.

అటు ప్రక్కకు ఒరిగి ప్రభతో చిన్న చిన్నగా మాట్లాడుతూనే వుంది.

ప్రక్కతను పిక్చరు చూస్తున్నా, ప్రక్కలో గుసగుసలుగా విన్పించే కబుర్లకు విసుక్కున్నాడు.

కబుర్లు చాలవన్నట్లు హీరో హీరోయిన్ల మీద పర్సనల్ కామెంట్లు!

హోఁ! యిల్లాంటి వాళ్లు యింట్లో హాయిగా కబుర్లు చెప్పకోక పిక్చరుకు ఎందుకొచ్చినట్లు?......

మెల్లిగా కళ్లు త్రిప్పి ప్రక్కనున్న అమ్మాయిని చూశాడు.

చీకట్లో సరిగ్గా కన్పించలేదు.

లత ప్రక్కనున్నతని యిబ్బందిని గమనించినా మధ్య మధ్యలో తన వైపు చూస్తున్నందుకు పట్టించుకోనట్లు నిర్లక్ష్యంగానే వుండిపోయింది.

యింతలో యింటర్‌వెల్ అయ్యింది.

లైట్లు వెలిగాయి.

కళ్లు త్రిప్పి ప్రక్కనున్నతన్ని చూసిన లత ఆశ్చర్యపోయింది.

రమేష్‌కూడ అంతే ఆశ్చర్యపోయాడు.

ఆశ్చర్యంలోంచి తేరుకోని తెలిసిన వ్యక్తి గదా అని చిరునవ్వును పెదవులమీదకు తెబోయేలోగానే మొహం త్రిప్పేసుకొని, విసురుగా లేచిపోయింది లత.

లత విచిత్ర ప్రవర్తనకు అర్థం తెలియక భుజా లెగరేసుకున్నాడు రమేష్,

నవ్వి 'హలో!' అనకపోతే మానె!

కొంచెం మందహాసం చేస్తే ఆవిడ సొమ్మేం పోతుంది. ఏదో బద్ధ శత్రువును

క్రీమ్ బిస్కట్ బాస్

చూసినట్లు మరీ అంత విసురుగా లేచి పోవాలా?

సినిమాకు వచ్చానన్న సంతృప్తి యిగిరి పోయినా, లత ప్రవర్తనతో ఏమిటో తెలియని అనుభూతి లాంటిది కలిగింది.

లేచివెళ్లి సిగరెట్ కాల్చుకొని, కొంచెం ఉత్సాహం తెచ్చుకొని మరీ వచ్చాడు థియేటర్లోకి

అప్పటికి లతవాళ్లు వచ్చివున్నారు.

కాని ఈసారి లత తనసీట్లో కూర్చోలేదు. ప్రభను యివతల కూర్చోబెట్టి తను అవతల కూర్చుంది.

రమేష్‌కు ఆ సీట్లో కూర్చోవాలన్పించలేదు.

అయినా థియేటర్ హౌస్‌ఫుల్ అవటంతో గత్యంతరంలేదు. వెళ్లి కూర్చున్నాడు.

మరీ పిక్చరు మొదలైంది.

కాని ఆశ్చర్యమేమంటే అటువైపు నుండి ఎటువంటి కామెంట్స్, కబుర్లూ విన్పించలేదు.

లత యించుమించు మాటలు రాని దానిలాగే పిక్చరు చూడసాగింది.

రమేష్‌కు యిది నచ్చలేదు.

పైగా బాదేసింది కూడ.

తనప్రక్కలో కూర్చోని పిక్చరులోని మాటలు విననివ్వకుండా ఒకటే బోర్ కొట్టించిన వ్యక్తి లత అని తెలియగానే పిక్చరు చివ్వరిభాగం కన్నా ముందుభాగమే బాగున్నట్లు తోచింది రమేష్‌కు.

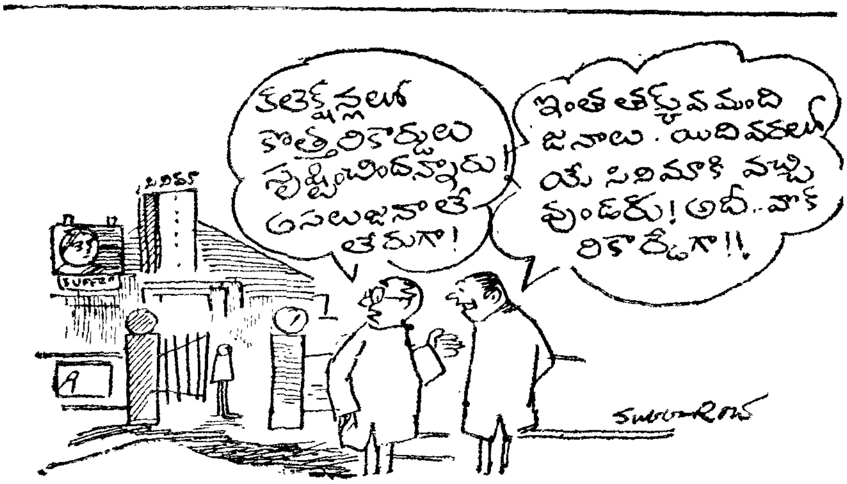

పిక్చరు అయిపోయింది.

ఆ రోజు బిస్కట్లు, జ్యూస్‌యిచ్చి అతిథి సత్కారం లాంటిది ఘనంగా జరిపిన, ఆ అమ్మాయేనా ఈరోజు 'అసలు ఈ జన్మలో ఈ వ్యక్తిని చూశానా?' అన్నంత యిదిగా తెలియనట్లు వెళ్లిపోతూంది అనుకున్నాడు రమేష్ తన ప్రక్కనుండే విసవిసా నడిచిపోతున్న లతను చూసి.

•

పదిహేను రోజులు గడిచి పోయాయి.

ఆరోజు మధ్యాహ్నం ఆఫీసులో పని చేసుకుంటూ వుంది లత. బాస్ యింకా రాలేదు.

అంత క్రితమే నో అర్ధగంట లేటుగా వస్తానని ఫోనుచేశారు.

ఆ రోజు ప్రొద్దున బాస్‌చెప్పిన మ్యాటర్నంతా తాపీగా టైపుచేస్తూ వుంది లత.

అడుగుల చప్పుడుకు తలెత్తిన లత కొంచెం ఆశ్చర్యపోయింది:

వచ్చినతను రమేష్!

చిన్నగా నవ్వాడు.

'బాస్...'

'లేరు!'

అతను నిల్చొనే వున్నాడు.

ఆరోజు బాస్ అతని భుజాలచుట్టూ చెయ్యివేసి ఆప్యాయంగా లోపలికి తీసి కెళ్లిన సంఘటన జ్ఞప్తికి వచ్చింది.

బావుండదనుకొని 'బాస్ రావడానికి యింకో అర్ధగంట పడుతుందను కుంటాను వెయిట్ చెయ్యాలనుకుంటే కూర్చోండి.' అంది కుర్చీ చూపుతూ.

'థ్యాంక్స్!' చెప్పి అతను కూర్చున్నాడు.

పదినిముషాలు మౌనంగానే దొర్లిపోయాయి.

లత ఎంతసేపటికీ యిటు చూడక పోయేసరికి చొరవచేసి తనే పిల్చాడు.

'మిస్...!' అని

లత తలెత్తి ఏమిటన్నట్లు చూసింది.

లత చూపులకు కొద్దిగా హడలి పోయినా, చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు.

'బయట చాల ఎండగా వుంది, కష్టం అనుకోకపోతే...ఒక్కగ్లాసు జ్యూస్...పోతే చల్లటినీళ్లు...'

తల మున్కలయేంత ఆశ్చర్యపోయినా

పైకి తన భావాలనేమీ కన్పించనీయకుండా లోపలికెళ్ళింది లత.

రమేష్ తనంతకుతానై అడిగినందుకు రమేష్‌ను అసభ్యంగా చిత్రీకరించుకోలేదు.

రమేష్ మాటల్లోగాని, చిరునవ్వుల్లోగాని ఎక్కడా అసభ్యంగాలేదు.

'థ్యాంక్స్!' జ్యూసుగ్లాసు అందుకుంటూ చెప్పాడు రమేష్.

'అన్నట్టుపోయిన సారి చెప్పడం మర్చిపోయానండీ! మీరిచ్చిన క్రీమ్ బిస్కట్లకు జ్యూసుక్కూడ థ్యాంక్స్!'

'నో మెన్షన్!'

తనసీటులో కూర్చుంది లత.

జ్యూస్ తాగాక గ్లాసు టేబుల్‌మీద పెడుతూ అన్నాడు.

'మీకు చాక్‌లెట్ క్రీమ్ సోల్జర్ కథ తెల్సా?'

లత ఆశ్చర్యంగా చూసింది రమేష్ వైపు.

రమేష్ నవ్వాడు.

'మీ మొహం చూస్తూంటేనే తెలుస్తూంది మీకు తెలియదని, నేను చెప్తా వినండి' మొదలుపెట్టాడు రమేష్.

'అది రాత్రి సమయం.

ఒకతను ఒకమ్మాయి గదిలోకి రహస్యంగా ప్రవేశిస్తాడు. అతను వో సోల్జరు. అతని చేతిలోని రివాల్వరునుచూసి భయపడి పోతుంది ఆ అమ్మాయి. కాని అతనేమో భయపడవద్దంటారు. తన దగ్గర రివాల్వరే గాని తూటాలు లేవంటాడు. పైగా యుద్ధరంగంలో తన దగ్గర తూటాలకు బదులు క్రీమ్ చాకలెట్లు పెట్టుకునే వుంటా నంటాడు. ప్రస్తుతం అయిపోయాయి కాబట్టి యింట్లో ఏమైనా చాకలెట్లు వుంటే పెట్టమంటాడు. ఆ అమ్మాయి పెడుతుంది......ఆ తర్వాత వాళ్ళిద్దరూ పెళ్ళిచేసుకుంటారనుకోండి, కాని మధ్యలో ఆ అమ్మాయి అతనికి తన ఫోటో వెనక 'టు మై చాకలెట్ క్రీమ్ సోల్జర్!' అని వ్రాసి పంపుతుంది. దాని వల్ల మరీ చాల రభస జరుగుతుందనుకోండి. అది వేరే విషయం...'

ఎంత సీరియస్‌గా వుందామనుకున్నా రమేష్ సందర్భాన్నిబట్టి కథ చెప్పే తీరును చూస్తే నవ్వాపుకోలేకపోయింది లత.

తెలియకుండానే పెదవుల మీద చిన్న మందహాసం వెలిసింది.

'అయితే నన్నుకూడ 'టు మై క్రీమ్ బిస్కట్...' అని ఫోటో పంపమంటారా?' అంది కొంచెం పెంకిగా.

'అబ్బే! అంతమాట చెప్పలేకపోయినా... పంపిస్తే అదృష్టవంతుణ్ణి!'

లత మరీ సీరియస్‌గా అయిపోయింది.

అతను అంత చనువుగా మాట్లాడుతుంటే కొంచెం ఏడ్పించాలన్పించింది లతకు.

'మీకు తెలియదేమో! చెప్దామనుకుంటే అంతలోనే బాస్ వచ్చారు. ఆ రోజు మీకు క్రీమ్ బిస్కట్లు, జ్యూసు వూర్కనే యివ్వలేదు. వాటికి మీరు పే చెయ్యాలి...... ఈ రోజు త్రాగిన జ్యూసుక్కూడ...'

తలెత్తి చూసిన లతకు అయోమయంగా చూస్తున్న రమేష్ కన్పించాడు.

నవ్వొచ్చింది.

వస్తున్న నవ్వును బలవంతంగా ఆపుకుంటూ, 'వుండండి బిల్ తెస్తాను!' అంటూ కర్టెనుకు అవతలికి వెళ్ళింది.

తిరిగి వచ్చే లోపల రమేష్‌తో షేక్ హ్యాండ్ యిస్తూ బాస్!

వాటర్‌మన్స్ ఇంక్

ఇప్పుడు సులభంగా భారతదేశంలో దొరుకుతున్నది

- వాటర్‌మన్ వారి ప్రత్యేకమైన "హెక్సాఫ్లూయిడ్" సాధారణంగా కలిగే సిరా గడ్డకట్టు సమస్యలను అరికడుతుంది. అది తక్షణ పొరుదలను కలిగిస్తుంది
- ట్రిపుల్-స్క్రీన్ తయారు పద్ధతి వలన కాంతివంతమైన రంగు ధోరణి కల్పిస్తుంది
- వాటర్‌మన్స్ ఇంక్ పాళీని త్రుప్పు పట్టనీయక రక్షిస్తుంది మరియు కొనకు కాగితానికి సుధ్య సక్రమమైన సంబంధం ఏర్పరస్తుంది.

వాటర్‌మన్స్ ఇంక్

సిరాలలో అంతర్జాతీయమైన పేరు

Creative Unit-648

చాల నొచ్చుకుంటున్నట్లు 'సారీ రమేష్! యింట్లో ఆవిడకు బాగాలేదు. ఎంత త్వరగా రావాలన్నా వీలుపడలేదు — రియల్లీ వెరివెరి సారీ! కమ్ ఇన్ మి.' అంటూ లోపలి కెళ్ళిపోయారు.

బాస్ వెనకే పోతున్న వాడల్లా క్షణం పాటు వెనక్కి తిరిగిన రమేష్ లతవైపు కొంటెగాచూసి నవ్వి లోపలికెళ్ళిపోయాడు.

ఉవ్వెత్తున లేచిన కోపాన్ని మరేం చెయ్యలేక అప్పటికప్పుడు కష్టపడి వేసు కొచ్చిన బిల్ మీద చూపించింది.

నలిపి చెత్తబుట్టలో పడేసింది.

లోపలి కెళ్ళిన గంట లోపల మరీ బయటికి వచ్చాను యిద్దరూ.

తన దగ్గరకు వస్తూనే లేచి నిలబడింది లత.

ఈ సారి బాస్ పరిచయం చేశారు.

'ఈవిడ పర్సనల్ సెక్రటరి! లత! వెరి సిన్సియర్ గర్ల్!'

'ఈయన మీ క్రొత్త బాస్! పేరు తెలుసనుకుంటాను. రమేష్!' నవ్వుతూ పరిచయం చేశారాయన.

తను వింటున్నది కలో నిజమోకూడ అర్థం కాలేదు.

యాంత్రికంగా చేతులు జోడించింది లత.

హుందాగా తలవూపి, లతను గమనించ నట్లే బాస్ వెంట వెళ్ళిపోయాడు రమేష్.

వెళ్తున్న రమేష్ వైపే బొమ్మలా చూస్తూ వుండిపోయింది లత.

అమెరికాలో యింత కంటే పెద్ద ఉద్యోగం వస్తున్నందుకు ఈ జాబ్ రిజైన్ చేసి బాస్ వెళ్ళిపోతారన్న సంగతి తెలుసు!...

అది కూడ యింకో వారం రోజుల్లో అని కూడ తెలుసు!...

కాని తమకు రాబోయే క్రొత్త బాస్ రమేష్ అని మాత్రం తెలియదు.

'యితనా బాస్!' అనుకుంది లత, అంతకుముందే రమేష్ మాట్లాడిన ప్రతి మాటా, చెప్పిన కథా గుర్తుకు తెచ్చుకుంటూ.

క్షణంలో ఏదో నీరసం ఆవహించి నట్లనిపించింది.

అయిదు వరకు ఎలా గడిపిందో తెలియదు.

అయిదు అవుతూనే భారంగా యింటి

క్రీమ్ బిస్కట్ బాస్

కెళ్ళిపోయింది లత!

* * *

ఆ రోజు క్రొత్త బాస్ వచ్చే రోజు.

స్టాఫ్ అంతా ట్రిమ్‌గా డ్రస్సయి వచ్చింది.

మగవాళ్ళందరూ ఎంచక్కా గడ్డాలు గీసుకున్నారు. సన్నగా, నీటుగా మీసాలు కత్తిరించుకున్నారు.

యిస్త్రీ బట్టల్లో చాల స్మార్ట్‌గా వున్నారు.

టైపిస్టు ఏంజిల హాలివుడ్ యాక్ట్రస్లని మించిపోయింది.

తెల్లగా వుంటుందేమో యింగ్లీషు బొమ్మలా, ముద్దుగా కన్పించింది లత కళ్ళకు.

సీనియరు టైపిస్టు అంబుజమ్మగారు పట్టుచీరలో చాల హుందాగా వున్నారు.

'స్టాఫ్ అంతా ప్రతి రోజూ యిలాగే వుంటే ఆఫీసంతా ఎంతందంగా కలకలలాడుతూ వుంటుందో కదా!' అనుకుంది లత.

ముందు తానూ చాల అందంగా అలంకరించుకోవాలనుకుంది. క్రొత్త బాస్ —

అందులో యంగ్ జంటిల్‌మాన్ —

ఆతగాడికి తను పర్సనల్ సెక్రటరీ—

అంతలో రమేష్‌తో తనకున్న పరిచయాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకొని నీరు కారిపోయింది.

అందరిలా తను అలంకరించుకుంటే... తన అలంకరణను చూసి రమేష్ ఏమన్నా అపార్థం చేసుకుంటే?!...

అందుకోసమే చాల సింపుల్‌గా తయారయ్యింది.

లైట్ పింక్ కలర్ శ్యారీ — మ్యాచింగ్ బ్లవుజు.

గడియారం పది కొట్టింది.

బాస్ చాల పంక్చువల్‌గా ఆఫీసులోకి అడుగుపెట్టాడు.

ఆఫీసు రూములోకి వెళ్ళిన పది నిముషాలకు లతకు కబురు వచ్చింది.

తెలియకుండానే ఏమిటో భయంలాంటిది కలిగింది లతకు.

డోర్ తెరుచుకొని గుమ్మంలోకి అడుగు పెడ్తుంటే కొద్దిగా కాళ్ళువణికాయి.

'ఛ! యిదేమిటి నేను?...తనుమాత్రం పిచ్చిగా ప్రవర్తించలేదూ?'

తనకు తానే సమాధాన పర్చుకుంది.

లతను చూడగానే రమేష్ కళ్ళు క్షణం పాటు తళుక్కున మెరిశాయి. అంతలో గంభీరంగా మారిపోయాడు.

'అయామ్ సారీ!' అన్న లత మాటల్ని విననట్లే,

'టేక్ యువర్ సీట్!' అని చెప్పేసి ఆ రోజు చెయ్యాల్సిన పనంతా చెప్పాడు.

ఆ పనంతా చూసేసరికి ఏడుపొచ్చినంత పనైంది లతకు.

'పాపం! పాత బాసే నయం.' అనుకుంది చేతిలోని పేపర్లని పట్టుకొని యివతలికి వస్తూ.

దాదాపు నెల గడిచినా రమేష్ ప్రవర్తనలో మార్పేమీ రాలేదు.

రోజూ వూపిరి పీల్చుకోలేనంత పని యివ్వడం......

వ్రేళ్ళు తెగిపోతాయేమో నన్నంత నొప్పులు పుట్టేట్లు టైపు చెయ్యడానికి మ్యాటర్ యివ్వడం......

వీటన్నింటికి తోడు అస్తమానం అదేదో మునిగిపోయినట్లు గంభీరంగా వుండటం...

బాస్ మొహం చూడాలంటేనే చాల చీకాగ్గా, చిరాగ్గా వుండేది లతకు.

ఆ రోజు అంత చనువుగా ... అచ్చం కాలేజీ స్టూడెంటుకు మల్లే బిహేవ్ చేసిన తను...ఒక్క చిర్నవ్వు...ఒక్కటంటే ఒక్క చిరునవ్వు నవ్వడేం?...

నిజంగానే బాస్ చిరునవ్వుకోసం ఆరాటపడిపోయేది లత.

ఆ రోజు పని మరీ ఎక్కువగా వుంది.

ఏ రోజు పని ఆ రోజు కంప్లీట్ చేసుకునే సిన్సియారిటీ వుండటంవల్ల ఆ రోజు ఆ పనంతా ముగించుకునే యింటికి వెళ్ళాలనుకుంది లత.

అయిదయిపోయింది.

ఆఫీసులోని స్టాఫంతా ఒక్కొక్కళ్ళే వెళ్ళిపోయారు.

అయిదున్నర కూడా అయిపోయింది.

'యింకో అయిదు నిముషాలు వుంటే చాలు. పని అయిపోతుంది. ఇక వెళ్ళొచ్చు.' అనుకుంది లత చివ్వరి పేపరును టైపు చేస్తూ.

ఎదురుగ్గా మనిషి నిలబడటంతో వులిక్కి

పడే తలెత్తింది.

రమేష్!...బాస్!...

ఒక్క క్షణం కలవరపడ్డా చప్పున లేచి నిల్చుంది.

'టైం ఎంతో తెలుసా?' వాచీ చూసుకుంటూ అడిగాడు రమేష్.

'అయిదున్నర.'

'మరి?!'

లత జవాబేం చెప్పలేదు.

కొన్ని క్షణాలు మౌనంగా వున్న తర్వాత మెల్లిగా అడిగాడు.

'వర్క్ చాల హెవీగా వుందనుకుంటాను.'

ఆ క్షణం రమేష్ కంఠస్వరం 'బాస్!' కంఠస్వరంలా లేదు. చాలమెత్తగా, మృదువుగా వుంది.

'ఆల్‌రైట్! రేపు చేసుకోవచ్చు! ఈ రోజు ఇక వెళ్లండి' అన్నాడు.

తలూపింది లత.

ఒకడుగు ముందుకు వేసినవాడల్లా మరీ వెనక్కి తిరిగివచ్చాడు.

'మీరు మర్చిపోయారేమో! ఆ రోజు మీ బిల్లు పే చెయ్యాలే లేదు. రేపు బిల్లు తెచ్చారంటే...'

ఆశ్చర్యంగా తలెత్తింది లత.

రమేష్ అసలేమీ తెలియనట్టు అమాయకంగా చూస్తున్నాడు. కళ్లల్లో అవే కొంటె చూపులు—

పెదవుల మీద అదే చిలిపి చిర్నవ్వు—

'రేపు యిదే వేళకి బిల్ యివ్వడం మర్చిపోకండి......వస్తా' వెళ్లిపోయాడు రమేష్.

అప్రయత్నంగా లత కళ్లల్లో నీళ్లు నిండాయి.

వణ్కుటి పెదాలమధ్య అస్పష్టంగా గొణుక్కుంది లత.

'నువ్వు చాల చెడ్డవాడివి బాస్!' అని.

* * *

మరుసటిరోజు అయిదున్నర అయ్యింది.

ఆరోజు పని అయిదుకే అయిపోయినా ఏదో పనున్నట్టు టైపుచేస్తూ అయిదున్నరవరకూ కూర్చుంది లత.

టైపురైటర్‌లో సెట్‌చేసిన పేపర్ను తీసి మిగతా పేపర్లతో కలిపి బొత్తిగా పెట్టి, గుండెనూది గ్రుచ్చుతూవుంది.

ఇంతలో రమేష్‌వచ్చాడు.

'నిన్న మీ బిల్ పే చేస్తానన్నానుకదూ! ఈ కవర్లోవుంది. అయినంత చెల్లువేసుకోని మిగతాది రేపు యిచ్చెయ్యండి.'

టేబుల్‌మీద వో కవరుపెట్టి వచ్చినంత వేగంగానూ వెళ్లిపోయాడు రమేష్!

ఆశ్చర్యపోతూ కవరుతీసింది లత.

లోపలవున్న ఫోటోను చూస్తూనే యింకా ఆశ్చర్యపోయింది.

వెనక్కి త్రిప్పి చూసింది.

'టు మై క్రీమ్ బిస్కట్ సెక్రటరీ!' అని వ్రాసివుంది.

భద్రంగా ఫోటోను పర్సులోపెట్టుకొని బయటకు వచ్చింది.

ఫోటో పర్సులోవున్నా కళ్ళ ముందున్నట్లే కన్పించసాగింది రమేష్ అందమైన మొహం.

* * *

మరుసటి రోజు...

ఆఫీసులో బాస్‌కు వో కవరుతోబాటు వో కాగితంకూడ సమర్పించుకుంది సెక్రటరీ.

రాజీనామా కాగితాన్ని తీసుకుంటూ, లత కళ్ళల్లోకి చూస్తూ చిన్నగా నవ్వేడు రమేష్!

ఎర్రబడ్డ మొహంతో బయటికి వెళ్లిపోయింది లత.

టేబుల్‌మీదున్న కవరు అతి సున్నితంగా తీసుకొని కోటుజేబులో పెట్టుకున్నాడు రమేష్!

ఆ కవరులో ఏముంటుందో తెలుసు.

దానివెనక ఏం వ్రాసివుంటుందో వూహించడం అంత కష్టమేం కాదు. ●

పెండింగ్ ఫైళ్లు

ప్రజల కోర్కెలు, సమస్యలు
తెలియాలంటే ప్రభుత్వానికి
పెట్టుకోవాలి పిటిషన్లు, దరఖాస్తులు
'అర్జెంటాలి'లో అధికార్లముందు.
వాటికి ఆకారం రావాలంటే
దిద్దాలి రూపురేఖలు నేర్పుతో
పరీక్షింపబడతాయి పలువిధాలుగా ఫైళ్ళు
అనేక అంతస్తుల్లో గుమాస్తాలచే.
చూస్తారు ఆఫీసర్లు రూల్సు ప్రకారం
వేస్తారు ఆర్డర్లు క్రిందివాళ్ళు "అవుసం"గా.
ఆశ్చర్యంలో ఆశ్చర్యం
ఆ అర్జీ కాగితాల వింత ప్రయాణం
నెలలుతరబడీ, ఏండ్లతరబడీ
చంక్రమణం చేస్తుంటాయి చాలా
గంతలు కట్టిన గానుగ ఎద్దులాగ.
క్షణాల్లో డిస్పోస్ అయిపోతాయి కొన్ని
తరతరాలుగా పెండింగ్‌లోవుంటాయి మరికొన్ని.
ఆఫీసర్లు, గుమాస్తాలు ఎంతమంది మారినా
ఆ పెండింగ్‌ఫైళ్ళ ఎడ్ల బండి అక్కడే వుంటుంది.
జి. టి. ఎక్స్‌ప్రెస్, జెట్ విమానాలు కూడా బలాదూర్
'కొన్ని ఫైళ్ళ స్పీడుముందు
నత్తగుల్లలే రేసుకుక్కలు
కొన్నిఫైళ్ల మందగమనాలముందు.
పైవారు వేస్తారు ఏవేవో ప్రశ్నలు
క్రిందివారు 'పుటప్' చేస్తారు తోచిన జవాబులు.
పాపం! ఆ పిచ్చ పిటిషన్‌దార్లకు
ఇదంతా వో పెద్ద కొశ్చెన్ మార్క్!
అర్థంగాని గొడవ, అవసరంలేని గందరగోళం!
పెండింగ్ ఫైళ్లంటే— పేదల బాధలు తీర్చడానికి
పెట్టుకున్న పిటిషన్ల దొంతరలే!
బూజు దుప్పటి కప్పుకుని అల్మారాసొరుగుల్లో
హాయిగా నిద్రపోతుంటాయి ఆ ఫైళ్ళు.
ఆ కుంభకర్ణుని నిద్రలేపడానికి,
వుంటాయి అంకుశాల్లాంటి రన్నింగ్ నోటు ఫైళ్ళు.
రన్నింగ్ నోటుఫైళ్లను నడపడానికి
చెక్కింగ్ రిజిస్టర్లు— వాటికి తేదీలు, కాలంలు.
పైవారు చెక్‌చేస్తే, పైకి అన్నీ బాగానే వుంటాయి,
ఆఫీసులో అన్నీ సరిగావున్నా,
అర్జీదారుని నొసట శని వుంటుంది.
పేదవారి బాధలు అలాగే పేరుకుని వుంటాయి
ఉద్యోగస్తుల జీతాలు నెలనెలకు వస్తూనే వుంటాయి.
పెండింగ్ ఫైళ్ళ బండి ప్రయాణం చేస్తూనే వుంటుంది పడుతూ, లేస్తూ
ఆఫీసర్లు దేవుళ్లో, కారో కాని
ఆఫీసులనే గుడి మంటపాల్లో
పడిగాపులు కాస్తుంటారు పేదప్రయాణీకులు
ఆశతో ఇంకా అవుతుంది పని అని.
ఫైళ్ళ గానుగ తిరుగుతూనే వుంటుంది
వాళ్ల ఆశలు అందులో నలుగుతూనే వుంటాయి.
(ఈ గేయం ఇంకాపెండింగ్‌లోనే వు

—ఎల్. మాలకొండయ్య